

Önkéntes Tűzoltó Egyesület története

Mióta az emberiség ismeri a tüzet, azóta védekezni is kényszerül ellene. Elődeink megtapasztalhatták, hogy a meleget adó lángok sokféleképpen könnyíthetnek az életünkön, de hasznos volta mellett látniuk kellett a tűz pusztító erejét is. Az ember természetes ösztöne, hogy védekezik minden olyan elemmel szemben, amely veszélyezteti testi épségét vagy anyagi javait.

Településünk egyik legrégebbi – társadalmi-, élet- és vagyonvédelmi – szervezete az **Önkéntes Tűzoltó Egyesület már 124 éve szolgálja a falu lakóit.**

Az önkéntes tűzoltó társaságok létrehozásának gondolata az 1800-as évek elején Nyugat-Európából indult el. Hazánkban 1860 körül Gróf Széchenyi Ödön szorgalmazta a megszervezését. Tanulmányozta a londoni tűzoltóságot, felvilágosító cikkeket írt a magyar napilapokban a tűzoltó intézmények hasznosságáról, ugyanakkor megszervezte a fővárosi önkéntes tűzoltóságot, amelynek 1970-ben ő lett a főparancsnoka.

1868-ban az elsők között alakult meg az esztergomi, majd a komáromi Tűzoltó és Torna Egylet. A városok példájára Komárom vármegye alispánjának 1882-ben kiadott körlevelére megyénk több községében megkezdődött a szervező munka. 1882-ben Pizskén, 1883-ban Ácson, Kisbéren, Dunaalmáson, Neszmélyen és Süttön alakult egyesület, néhány helyen a lakosság és az előjáróság ellenkezésének dacára is. **Bakonyszombathelyen az Önkéntes Tűzoltó Egyesületet 1884. március 30-án alapították.** Ezt az a főkönyv bizonyítja, amely az evangélikus gyülekezet irattárából került elő. Ez a pénztárkönyv tartalmazza az egyesület kiadásait és bevételeit megalakulásától egészen 1942. december 30-ig. A ma is olvasható, kézzel írt dokumentumban évről évre nyomon követhetjük, ki, mikor és mekkora összeggel támogatta az egyesületet, mennyit költöttek egyenruhára, eszközbeszerzésre és –javításra, mennyit kapott a kürtös vagy a szertáros tiszteletdíj címén. A 118 oldalt kitevő feljegyzések tanúsítják, hogy **községünkben a tűzoltó egyesület már 124 éve védi a lakosság biztonságát.** A pénztárkönyv első lapja tartalmazza az alapító tagok adományait. A grófi család 200 illetve 100 forintot, a módosabb gazdák 1 és 10 forint között adományoztak. Akkori felszerelésük: 60 méter nyomótömlő, egy szívó-nyomó fecskendő, egy kocsi fecskendő és egy lajt kocsi. Az egyesület megalakulását az alispáni körlevél mellett az akkori építkezési mód is indokoltta tette. Szinte kizárólag ágas-lábas talpszelemenés náddal vagy még inkább zsúppal fedett lakóházak épültek.

Az ismeretek hiánya, a gondatlanság – vagy egyes állítások és vizsgálatok szerint némely esetben bérgyújtogatások – tetemes károkat okoztak. Főleg a grófi család, a jómódú gazdák és a helyi értelmiség szorgalmazta a tűzvédelmet, valamint a tűzoltó egyesület megszervezését és működtetését. Az egyesület tisztikarában folyamatosan részt vett a falu értelmisége: a római katolikus plébános, az orvos, a jegyző, az evangélikus lelkész. Az egyesület a tagok, pártoló tagok és egyéb

támogatók által befizetett összegekből és különböző rendezvények bevételeiből tartotta fenn magát.

Első parancsnok Héninger István, őt követték Karlovitz Miklós, Sebes Frigyes, Szokolyi István, Wágner József és Kállai István. 1939-ben Horváth Ferenc több mint fél évszázadon át, 52 éven keresztül látta el a parancsnoki teendőket. Feri bácsi lemondása után Pohlmüller Imre, Kovács József, és Németh Pál következett. 1989-től Dákai Imre lett az egyesület parancsnoka. 1994. június 10-én Dákai Imrét egyesületi elnöknek, Kállai Istvánt parancsnoknak választotta a közgyűlés, aki napjainkig viseli ezt a tisztséget. 2002-től Hoffman András a tűzoltó egyesület elnöke.

Mivel községünk meglehetősen nagy területen és hosszan helyezkedik el, a sűrűn előforduló tüzesetek miatt a korai vezetés a Németfaluban is épített egy tűzoltó szertárat, amelyet elláttak egy lóvontatású kocsifecskendővel. Magyarfalu tűzoltó szertára a jelenlegi művelődési ház helyén állt. **Az egyesület szertárosa a mindenkori községi kovács volt**, akinek a lakása és a műhelye is itt épült fel. Ők látták el a felszerelések javítását és karbantartását. (Ismertebb kovácsok: Miszlai Mihály, Kettős János.)

Az egyesület rendezvényekkel, szüreti és farsangi bálók, műsoros estek bevételével is gyarapította anyagi forrásait. A sűrűn előforduló tüzesetek és a vasárnap reggelenkénti rendszeres gyakorlások összekovácsolták az egyesület tagjait. Csak hosszú próbaidő és a rátermettséggel bizonyítása után vettek fel új tagokat. A két világháború között a Bakonyszombathelyi Tűzoltó Egyesület egy jól felkészült, akkori technikával jól ellátott, nagy tekintélynek örvendő csapatként fejlődött. A megye tűzoltó egyesületei között megrendezett versenyekről is mindig eredményesen, díjazással érkeztek haza. Rangot, tekintélyt jelentett az egyesület tagjának lenni.

A második világháború előtt két éjjeliőr járta a falu utcáit, vigyázva a lakosság biztonságára. Tűz esetén harangszóval riasztották a tűzoltókat és a lakosságot. A kocsit fecskendővel és a vizes lajtót az ügyeletes gazdák lovaival vontatták. Az utcai kerítésen tábla jelezte az ügyeletes fogatot. Ezt az ügyeletet befejező személy vitte tovább a soron következő ügyeletesnek. A háború idején a tömeges katonai bevonulások miatt visszaesett az egyesület tevékenysége. Légvédelmi őreket osztottak be a légitámadások idején, akiknek feladata volt az esetleges tüzek jelzése illetve elhárítása. A háború alatt **1945 márciusában érte községünket a legnagyobb tűzkár**. 126 lakóház és közel 370 melléképület égett porrá. Az 1960-as évektől rohamos technikai fejlődés indult meg az egyesület felszereltségének tekintetében. Először egy robbanómotoros 200-as, 400-as, majd egy 800 liter/perc teljesítményű fecskendővel, valamint egy ZUK gépkocsit sikerült beszerezni. Az eszközállomány gyarapodásával új tűzoltó szertár építése vált esedékessé, de a hetvenes évek végén kapott gépjárműfecskendő az új szertárba sem fért be, ezért azt a termelőszövetkezet majorjában tárolták.

Közben kiépült községünkben a regionális vízvezetékrendszer, amelyre felszín feletti tűzcsaprendszert telepítettek, amelyek a falu nagy részében a magas víznyomás miatt önállóan (tűzoltó szivattyú nélkül) is alkalmasak tűzoltásra.

Óriási fejlődést jelentett az eszközállományban, ugyanakkor nagy esemény volt a falu életében, amikor a Megyei Közgyűlés közvetítésével Németországból egy Magirus Deutz tűzoltóautót kapott az egyesület ajándékba. A gépkocsit levizsgáztatták és ellátták felszerelésekkel. Az eszközök korszerűsítése érdekében az egyesület **1995 óta rendszeresen pályázatokat nyújt be a Belügyminisztérium felé**, így közel 2,5 millió forint értékben vásároltak pályázati támogatással új, vagy felújított tűzoltó felszereléseket.

A helyi Önkéntes Tűzoltó Egyesület felszerelésének jegyzéke napjainkban:

- Egy Magirus tűzoltó gépjármű.
- 400 méter 75-ös nyomótömlő
- 400 méter 52-es nyomótömlő
- 1 db 800 liter/perc teljesítményű kismotorfecskendő
- 1 db 1000 liter/perc teljesítményű dízel szivattyú
- 1 db 600 liter/perc teljesítményű Honda szivattyú
- 1 db magasnyomású tűzoltó berendezés
- 6 db légzőkészülék
- 1 db alumínium kihúzó létra
- 1 db motorfűrész
- 1 db 3,3 kW-os áramfejlesztő
- 8 garnitúra védőfelszerelés
- 3 db eszközszállító utánfutó

Az egyesület taglétszáma a pártoló tagokkal együtt 50 fő, közel megegyezik az alapításkori 48 fővel. A tagok közül ketten felsőfokú, három fő technikai tűzoltó szakmai végzettséggel rendelkezik. Öt fő alapfokú tűzoltó iskolát és szintén öt fő 40 órás tűzoltó szaktanfolyamot végzett. Ez ***a képzettségi mutató egyedülálló megyénkben***. Egyesületünk tagjai rendszeresen részt vesznek a hivatalosan meghirdetett és a baráti meghívásos tűzoltó versenyeken, amelyeken a tűzoltó testvériesség erősítése mellett a tűzoltó eszközök készség szintű használatát is gyakorolják. A tűzoltó versenyekről jó eredményekkel tértek illetve térnek haza, amit a mintegy 80 db serleg, emléktárgy és oklevél bizonyít.

Az ***1980-as és 90-es években*** a Tűzoltó Egyesület irányítása alatt ***diáktűzoltó szakkör működött*** a helyi általános iskolában. *Kolonics Mihály* tanár felkészítésével számos versenyt, díjat és kupát nyertek.

Fennállásának 100. évfordulóján az egyesület Díszoklevelet kapott, és országos parancsnoki dicséretben részesült a tűzvédelem érdekében kifejtett eredményes munkája elismeréséül.

A Tűzoltó Egyesület folyamatosan törekszik a technikai fejlettség és a szakmai képzettség továbbfejlesztésére azért, hogy megfeleljen a helyi lakosság elvárásainak és az európai normák kihívásainak.

Csapatok és eredmények:

- Tűzoltóverseny, Veszprém, 1928. IX. 30.: bronzszobor
- Országos Tűzoltóverseny, Gyöngyös, 1935: serleg
- Komárom Megyei Gyorsasági Tűzoltóverseny, 1954: 1. díj (női csapat)

Első tűzoltó női csapat: Farkas Ilona, Bécsi Erzsébet, Kovács Rozália, Ferenci Ilona, Csikár

*Férfi tűzoltó csapat: Szabó Károly, Takács Elemér, Polgár Jenő, Hermann László,
Ülnek: ? Tóth Lajos, Olsa József (az ötvenes évek eleje)*

Megyei első helyezett női csapat (1962), balról: Szeiler Anna, Németh Margit, Horváth Mária, Kecskés Anna, Papp Katalin, Borbély Ilona, Varga Erzsébet

Tűzoltó verseny 1970-ben

Balról-jobbra: Horváth Ferenc parancsnok, Varga Katalin, Takács Gizella, Amberger Katalin, Szeleczi Ilona, Hermann Mátyás tanácselnök, Amberger Mária, Nagy Mária, Rauch Klára

*Balról jobbra: első sor:
Horváth Ferenc parancsnok, Virág Imre, Ódor József, Kempf István, Szücs József
Második sor: Kiss László, Amberger János, Hermann Vilmos*

*Kállai István tűzoltóparancsnok köszönetet mond a Németországból kapott tűzoltóautó átadásakor
(1996)*

Fiú versenycsapat (1998)

Állnak: Kállai István parancsnok, Nagy Zoltán, Horváth László, Tóth Márton, Csonka Máté, Hegedűs Ákos, Kolonics Mihály-felkészítő tanár
Elöl: Ódor László, Hermann László, Bocska Gábor, Kállai Gábor, Takács Bálint

Az egyesület versenycsapatai (1999)